

नारद उवाच ॥ १

ततो विप्रा नारदश्च^{श्च} समाराध्य महेश्वरम् ॥

महीनगरके पुण्ये स्थापयामास शंकरम् ॥

१

लोकानां च हितार्थाय केदारं लिंगमुत्तमम् ॥

इ अत्रीशादुत्तरे भागे महापातकनाशनम् ॥

२

अत्रिकुण्डे नरः स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा यथाविधि ॥

अत्रीशं च नमस्कृत्य केदारं यः प्रपश्यति ॥

३

मातुः स्तन्यं पुनर्नैव स पिबेत्^{स्तु} क्विन्नभाग्भवेत् ॥

ततो रुद्रो नीलकंठ नारदाय महात्मने ॥

४

स्वयं दत्त्वा स्वयं तस्थौ महीनगरके शुभे ॥

कोटि तीर्थे नरः स्नात्वा नीलकंठ प्रपश्यति ॥

५

जयादित्यं नमस्कृत्य रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥

जयादित्यं मुज्यतिकूपे स्नात्वा नरोत्तमाः ॥

६

नैव तेषां वंशनाशोऽस्ति जयादित्यप्रसादतः ॥

इदं ते कथितं पार्थ महीनगरस्य च ॥

७

आख्यानं सकलं श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

८

* इति श्री स्कंदे.....नीलकंठ माहात्म्य वर्णनं नाम सप्तपचाशत्तमोऽध्यायः ॥

* The whole 57th chapter of printed work is missing from the M.S.S. 'B'

१ अ. श्री नारद ॥

२ अ. इति श्री स्कंदपुराणे नीलकंठ माहात्म्यं ॥